

I

(Законодавчі акти)

РЕГЛАМЕНТИ**РЕГЛАМЕНТ (ЄС) 2019/941 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ****від 05 червня 2019 року****про готовність до ризиків у секторі електроенергії
та такий, що скасовує Директиву 2005/89/ЄС****(Текст з актуальністю для ЄЄП)**

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу та, зокрема, його частину 2 статті 194,

Беручи до уваги пропозицію від Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта до національних парламентів,

Беручи до уваги висновки Європейського економічно-соціального комітету ⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновки Комітету регіонів ⁽²⁾,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ⁽³⁾,

Оскільки:

- (1) Сектор електроенергії в Союзі переживає глибоку трансформацію, що характеризується більш децентралізованими ринками з більшою кількістю гравців, вищою часткою енергії з відновлюваних джерел і краще взаємоз'єднаними системами. У відповідь, Регламент (ЄС) 2019/943 Європейського Парламенту і Ради ⁽⁴⁾ та Директива (ЄС) 2019/944 Європейського Парламенту і Ради ⁽⁵⁾ мають на меті оновити правову рамку, що регулює внутрішній ринок електроенергії Союзу, з метою забезпечення того, щоб ринки та мережі функціонували в оптимальний спосіб, на користь бізнесу та громадян Союзу. Цей Регламент

⁽¹⁾ Офіційний вісник, С 288, 31.08.2017, с. 91.

⁽²⁾ Офіційний вісник, С 342, 12.10.2017, с. 79.

⁽³⁾ Позиція Європейського Парламенту від 26 березня 2019 року (ще не опублікована в Офіційному віснику) та Рішення Ради від 22 травня 2019 року.

⁽⁴⁾ Регламент (ЄС) 2019/943 Європейського Парламенту і Ради від 05 червня 2019 року про внутрішній ринок електроенергії (див. с. 54 цього Офіційного вісника).

⁽⁵⁾ Директива (ЄС) 2019/944 Європейського Парламенту і Ради від 05 червня 2019 року про спільні правила для внутрішнього ринку електроенергії та така, що вносить зміни до Директиви 2012/27/ЄС (див. сторінку 125 цього Офіційного вісника).

призначений для того, щоб зробити внесок у реалізацію цілей Енергетичного Союзу, невід'ємною частиною яких є енергетична безпека, солідарність, довіра та амбітна кліматична політика.

- (2) Добре функціонуючі ринки та системи, з адекватними електричними взаємоз'єднаннями, є найкращою гарантією безпеки постачання електроенергії. Однак, навіть у тих випадках, де ринки та системи добре функціонують та є взаємоз'єднаними, ризик кризи у секторі електроенергії, в результаті природних стихійних лих, як-от екстремальні погодні умови, зловмисних атак або нестачі палива, ніколи не може бути виключений. Наслідки криз у секторі електроенергії часто простягаються за межі національних кордонів. Навіть у тих випадках, де такі кризи розпочинаються локально, їхні ефекти можуть швидко поширюватися крізь кордони. Деякі екстремальні обставини, такі як похолодання, хвилі спеки або кібератаки, можуть впливати на цілі регіони одночасно. У контексті взаємопов'язаних ринків та систем, попередження кризи у секторі електроенергії та управління нею не може вважатися таким, що є суто національним завданням. Мав би краще використовуватися потенціал більш ефективних і менш витратних заходів через регіональну взаємодію. Потрібні спільна рамка правил і краще координовані процедури для того, аби забезпечити, щоб держави-члени та інші дійові особи могли ефективно взаємодіяти крізь кордони, в дусі більшої прозорості, довіри та солідарності між державами-членами.
- (4) Директива 2005/89/ЄС Європейського Парламенту і Ради ⁽⁶⁾ встановила необхідні заходи, яких держави-члени мають вживати для того, щоб забезпечити безпеку постачання електроенергії в цілому. Положення цієї Директиви були значною мірою витіснені подальшими законодавчими актами, зокрема, щодо того, яким чином ринки електроенергії мають бути організовані з метою забезпечення доступності достатньої потужності, яким чином оператори систем передачі мають взаємодіяти для гарантування стабільності системи, а також щодо забезпечення того, щоб належна інфраструктура була у наявності. Цей Регламент розглядає специфічне питання попередження криз у секторі електроенергії та управління ними.
- (5) Регламенти Комісії (ЄС) 2017/1485 ⁽⁷⁾ та (ЄС) 2017/2196 ⁽⁸⁾ становлять докладне зведення правил, що регулює те, яким чином оператори систем передачі та інші відповідні зацікавлені сторони мали б діяти та взаємодіяти для забезпечення безпеки системи. Такі технічні правила мали б забезпечувати, щоб більшість інцидентів у секторі електроенергії ефективно вирішувалися на операційному рівні. Цей Регламент зосереджується на кризах у секторі електроенергії, які мають більший масштаб і вплив. Він викладає те, що держави-члени мали б робити, аби попереджувати такі кризи та яких заходів вони можуть вживати, якщо одних лише правил експлуатації системи вже недостатньо. Навіть під час криз у секторі електроенергії правила експлуатації системи мали б продовжувати повністю дотримуватися, а цей Регламент мав би узгоджуватися з Регламентом (ЄС) 2017/2196.
- (6) Цей Регламент викладає спільну рамку правил щодо того, як попереджувати кризи у секторі електроенергії, готуватися до них та управляти ними, привносячи більшу прозорість на етапі підготовки та під час кризи у секторі електроенергії та забезпечуючи, щоб заходи вживалися у координований та ефективний спосіб. Він вимагає від держав-членів взаємодіяти, на регіональному рівні та, де це є застосовним, на двосторонній основі, в дусі солідарності. Він також викладає рамку для ефективного моніторингу безпеки постачання електроенергії в Союзі через Координаційну групу з питань електроенергії (ECG), яка була заснована Рішенням Комісії від 15 листопада 2012 року ⁽⁹⁾ у якості форуму, в рамках якого слід було б обмінюватися

⁽⁶⁾ Директива 2005/89/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 18 січня 2006 року щодо заходів забезпечення надійності постачання електроенергії та інвестування в інфраструктуру (Офіційний вісник, L 33, 04.02.2006, с. 22).

⁽⁷⁾ Регламент Комісії (ЄС) 2017/1485 від 02 серпня 2017 року про встановлення настанов щодо експлуатації системи передачі електроенергії (Офіційний вісник, L 220, 25.08.2017, с. 1).

⁽⁸⁾ Регламент Комісії (ЄС) 2017/2196 від 24 листопада 2017 року про встановлення мережевого кодексу з надзвичайних ситуацій та відновлення в секторі електроенергії (Офіційний вісник, L 312, 28.11.2017, с. 54).

⁽⁹⁾ Рішення Комісії від 15 листопада 2012 року про створення Координаційної групи з питань електроенергії (Офіційний вісник, C 353, 17.11.2012, с. 2).

інформацією та плекати взаємодію поміж державами-членами, зокрема, у сфері безпеки постачання електроенергії. Взаємодія держав-членів і рамках моніторингу спрямовані на досягнення кращої готовності до ризиків за нижчої вартості. Цей Регламент мав би також зміцнювати внутрішній ринок електроенергії шляхом посилення довіри та впевненості по всіх державах-членах та виключення недоречних втручань держави в кризи у секторі електроенергії, зокрема уникнення невинуватого скорочення транскордонних потоків та обсягів міжзональної пропускної здатності передачі, таким чином зменшуючи ризик негативних ефектів переливу на сусідні держави-члени.

- (7) Директива (ЄС) 2016/1148 Європейського Парламенту і Ради ⁽¹⁰⁾ встановлює загальні правила щодо безпеки мережевих та інформаційних систем, тоді як специфічні правила щодо кібербезпеки розроблятимуться через мережевий кодекс, як це встановлено в Регламенті (ЄС) 2019/943. Цей Регламент доповнює Директиву (ЄС) 2016/1148 шляхом забезпечення того, щоб кіберінциденти належним чином розпізнавалися (визначалися) як ризик, а заходи, що вживаються для їх вирішення, належним чином відображалися в планах готовності до ризиків.
- (8) Директива Ради 2008/114/ЄС ⁽¹¹⁾ встановлює процес з метою посилення безпеки призначеної Європейської критичної інфраструктури, в тому числі певної електричної інфраструктури. Директива 2008/114/ЄС, разом з цим Регламентом, робить внесок у створення комплексному підходу до енергетичної безпеки Союзу.
- (9) Рішення № 1313/2013/ЄС Європейського Парламенту і Ради Парламенту та Ради ⁽¹²⁾ викладає вимоги до держав-членів розробляти оцінки ризиків на національному рівні або на належному субнаціональному рівні кожні три роки, а також розробляти та вдосконалювати своє планування управління ризиками стихійних лих на національному рівні або на належному субнаціональному рівні. Специфічні дії з попередження ризиків/ризикам, готовності до них та їх планування, встановлені в цьому Регламенті, мали б узгоджуватися з ширшими, національними оцінками ризиків стосовно багатьох небезпек, які вимагаються відповідно до Рішення № 1313/2013/ЄС.
- (10) Держави-члени є відповідальними за забезпечення безпеки постачання електроенергії в межах своїх територій, тоді як безпека постачання електроенергії є також відповідальністю, розділеною поміж Комісією та іншими дійовими особами Союзу, в межах їхніх відповідних сфер діяльності та компетенції. Безпека постачання електроенергії тягне за собою ефективну взаємодію поміж державами-членами, установами, органами, офісами та агентствами Союзу, та відповідними зацікавленими сторонами. Оператори систем розподілу та оператори систем передачі відіграють ключову роль у забезпеченні безпечної, надійної та ефективної електричної системи відповідно до статей 31 та 40 Директиви (ЄС) 2019/944. Регуляторні органи та інші відповідні національні органи також відіграють важливу роль у забезпеченні та моніторингу безпеки постачання електроенергії, як частини їхніх завдань, віднесених до них відповідно до статті 59 Директиви (ЄС) 2019/944. Держави-члени мали б призначити існуючого або нового суб'єкта у якості свого єдиного компетентного національного урядового або регуляторного органу з метою забезпечення прозорої та інклюзивної участі всіх залучених дійових осіб, ефективної підготовки та належної імплементації планів готовності до ризиків, а також полегшення попередження криз у секторі електроенергії та їхньої оцінки постфактум (ex-post) та обмінів інформацією у зв'язку з цим .

⁽¹⁰⁾ Директива (ЄС) 2016/1148 Європейського Парламенту і Ради від 06 липня 2016 року про заходи для високого спільного рівня безпеки мережевих та інформаційних систем по всьому Союзу (Офіційний вісник, L 194, 19.07.2016, с. 1).

⁽¹¹⁾ Директива Ради 2008/114/ЄС від 08 грудня 2008 року про розпізнання (визначення) та призначення об'єктів Європейської критичної інфраструктури та оцінку потреби у покращенні їх захисту (Офіційний вісник, L 345, 23.12.2008, с. 75).

⁽¹²⁾ Рішення № 1313/2013/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 17 грудня 2013 року щодо Механізму цивільного захисту Союзу (Офіційний вісник, L 347, 20.12.2013, с. 924).

- (11) Спільний підхід до попередження криз у секторі електроенергії та управління ними вимагає спільного розуміння поміж державами-членами стосовно того, що становить кризу у секторі електроенергії. Зокрема, цей Регламент мав би полегшувати координацію поміж державами-членами з метою розпізнавання (визначення) ситуації, за якої потенційний ризик значної нестачі електроенергії або неможливості постачання електроенергії споживачам є присутнім або неминучим. Європейська мережа операторів систем передачі для електроенергії («ENTSO для Електроенергії») та держави-члени мали б, відповідно, визначити конкретні регіональні та національні сценарії криз у секторі електроенергії. Такий підхід мав би забезпечити, щоб усі відповідні кризи у секторі електроенергії були охоплені, враховуючи регіональні та національні специфічності, такі як топологія мережі, суміш (комбінація) видів палива у структурі виробництва електроенергії, величина виробництва та споживання, а також ступінь густоти населення.
- (12) Спільний підхід до попередження криз у секторі електроенергії та управління ними також вимагає, аби держави-члени використовували однакові методи та означення для розпізнавання (визначення) ризиків, пов'язаних з безпекою постачання електроенергії, і були в змозі ефективно порівнювати, наскільки добре вони та їхні сусіди діють у такій сфері. Цей Регламент розпізнає (визначає) два показники для моніторингу безпеки постачання електроенергії в Союзі: «очікувана неподана енергія», що виражається у ГВт-год/рік, та «очікування щодо втрати навантаження», що виражається в годинах на рік. Такі показники є частиною Європейської оцінки адекватності (відповідності) ресурсів, що проводиться ENTSO для Електроенергії відповідно до статті 23 Регламенту (ЄС) 2019/943. ECG мала б проводити регулярний моніторинг безпеки постачання електроенергії на основі результатів таких показників. Агентство з питань взаємодії енергетичних регуляторів (ACER) мало б також використовувати такі показники під час звітування про ефективність діяльності держав-членів у сфері безпеки постачання електроенергії у своїх річних звітах про моніторинг ринку електроенергії, відповідно до статті 15 Регламенту (ЄС) 2019/942 Європейського Парламенту і Ради ⁽¹³⁾.
- (13) Аби забезпечити узгодженість оцінок ризиків у спосіб, що вибудовує довіру між державами-членами під час кризи у секторі електроенергії, потрібен спільний підхід до розпізнавання (визначення) сценаріїв ризиків. Тому ENTSO для Електроенергії мала б, після консультацій з відповідними зацікавленими сторонами, розробити та оновлювати спільну методика для розпізнавання (визначення) ризиків у взаємодії з ACER, а також з ECG у її утворенні, що складається лише з представників держав-членів. ENTSO для Електроенергії мала б запропонувати методика, а ACER мало б її схвалити. Під час консультацій з ECG, ACER має якомога більшою мірою враховувати думки, висловлені ECG. ENTSO для Електроенергії мала б оновлювати спільну методика для розпізнавання (визначення) ризиків у тих випадках, де важлива нова інформація стає доступною.
- (14) На основі спільної методики для розпізнавання (визначення) ризиків, ENTSO для Електроенергії мала б регулярно складати та оновлювати регіональні сценарії криз у секторі електроенергії та розпізнавати найбільш відповідні ризики для кожного регіону, такі як екстремальні погодні умови, природні стихійні лиха, нестача палива або зловмисні атаки. Під час розгляду сценарію кризи у зв'язку з нестачею газового палива, ризик зривів постачання газу мав би оцінюватись на основі сценаріїв зривів постачання газу та роботи інфраструктури, розроблених Європейською мережею операторів систем передачі для газу (ENTSO для Газу) відповідно до статті 7 Регламенту (ЄС) 2017/1938 Європейського Парламенту і Ради ⁽¹⁴⁾. ENTSO для Електроенергії мала б бути здатною делегувати завдання, пов'язані з розпізнаванням (визначенням) регіональних сценаріїв криз у секторі електроенергії, регіональним координаційним центрам, створеним відповідно до статті 35 Регламенту (ЄС) 2019/943. Такі делеговані завдання мали б виконуватися

⁽¹³⁾ Регламент (ЄС) 2019/942 Європейського Парламенту і Ради від 05 червня 2019 року про заснування Агентства Європейського Союзу з питань взаємодії енергетичних регуляторів (див. сторінку 22 цього Офіційного вісника).

⁽¹⁴⁾ Регламент (ЄС) 2017/1938 Європейського Парламенту і Ради від 25 жовтня 2017 року про заходи із забезпечення безпеки постачання газу та про скасування Регламенту (ЄС) № 994/2010 (Офіційний вісник, L 280, 28.10.2017, с. 1).

під наглядом ENTSO для Електроенергії. Держави-члени мали б створювати та оновлювати свої національні сценарії криз у секторі електроенергії на основі регіональних сценаріїв криз у секторі електроенергії, у принципі кожні чотири роки. Такі сценарії мали б стати основою для планів готовності до ризиків. Під час розпізнавання (визначення) ризиків на національному рівні, держави-члени мали б описати будь-які ризики, які вони розпізнають (визначають) стосовно власності на інфраструктуру, релевантну для безпеки постачання електроенергії, та будь-які заходи, що вживаються для поводження з такими ризиками, такі як загальні або специфічні для сектору закони про скринінг інвестицій, спеціальні права для певних акціонерів, із зазначенням того, чому вони вважають, що такі заходи є необхідними та пропорційними.

- (15) Регіональний підхід до розпізнавання (визначення) сценаріїв ризиків та до розроблення попереджувальних, підготовчих та пом'якшувальних заходів мав би принести значні переваги з точки зору ефективності таких заходів та оптимального використання ресурсів. Крім того, під час одночасної кризи у секторі електроенергії, координований та заздалегідь погоджений підхід забезпечив би послідовну реакцію та зменшив би ризик негативних ефектів переливу, які суто національні заходи могли б створити в сусідніх державах-членах. Тому цей Регламент вимагає від держав-членів взаємодіяти в регіональному контексті.
- (16) Регіональні координаційні центри мали б виконувати завдання регіонального значення, що призначені ним відповідно до Регламенту (ЄС) 2019/943. Для забезпечення того, щоб вони могли виконувати свої завдання ефективно та діяти в тісній взаємодії з відповідними національними органами з метою попередження та пом'якшення масштабних інцидентів у секторі електроенергії, регіональна взаємодія, що вимагається відповідно до цього Регламенту, мала б будуватися на структурах регіональної взаємодії, використовуваних на технічному рівні, а саме групах держав-членів, що мають спільний регіональний координаційний центр. Географічні регіони регіональних координаційних центрів є, таким чином, релевантними для розпізнавання (визначення) регіональних сценаріїв криз у секторі електроенергії та оцінки ризиків. Однак, держави-члени мали б мати можливість утворювати підгрупи в межах регіонів з метою взаємодії стосовно конкретних регіональних заходів, або взаємодіяти в рамках існуючих форумів регіональної взаємодії з цією метою, оскільки технічна здатність надавати взаємну допомогу одна одній під час кризи у секторі електроенергії є суттєвою. Це пов'язано з тим, що не всі держави-члени у більшому регіоні обов'язково будуть здатні надавати електроенергію іншій державі-члену під час кризи у секторі електроенергії. Таким чином, не є обов'язковим для усіх держав-членів в регіоні укладати регіональні угоди про конкретні регіональні заходи. Натомість, держави-члени, які мають технічну здатність надавати допомогу одна одній, мали б укладати такі угоди.
- (17) Регламент (ЄС) 2019/943 передбачає використання спільної методики для середньо- та довгострокової Європейської оцінки адекватності (відповідності) ресурсів (на періоди від 10 років наперед до року наперед) з метою забезпечення того, щоб рішення держав-членів щодо можливих інвестиційних потреб приймалися на прозорій та спільно погодженій основі. Європейська оцінка адекватності (відповідності) ресурсів має іншу мету, аніж короткострокові оцінки адекватності (відповідності), які використовуються для виявлення можливих проблем, пов'язаних з адекватністю (відповідністю), у короткі часові рамки, а саме сезонні оцінки адекватності (відповідності) (на шість місяців наперед) та оцінки достатності на періоди від тижня наперед до принаймні доби наперед. Що стосується короткострокових оцінок, існує потреба в спільному підході до способу, за яким мають виявлятися можливі проблеми, пов'язані з адекватністю (відповідністю). ENTSO для Електроенергії мала б проводити оцінки адекватності (відповідності) взимку та влітку, аби попереджувати держави-члени та операторів систем передачі про ризики, пов'язані з безпекою постачання електроенергії, які можуть виникнути протягом наступних шести місяців. Аби вдосконалити такі оцінки адекватності (відповідності), ENTSO для Електроенергії мала б розробити для них спільну ймовірнісну методику, після консультацій з відповідними зацікавленими сторонами та у взаємодії з ACER, а також з ECG, у її утворенні, що складається лише з представників держав-членів. ENTSO для Електроенергії мала

б запропонувати таку методику та оновлення до неї ACER, а ACER мало б схвалити пропозицію та оновлення. Під час консультацій з ECG, ACER має якомога більшою мірою враховувати думки, висловлені ECG. ENTSO для Електроенергії мала б оновлювати методику у тих випадках, де стає доступною важлива нова інформація. ENTSO для Електроенергії мала б бути здатною делегувати завдання, пов'язані з сезонними оцінками адекватності (відповідності), регіональним координаційним центрам, в той час, як делеговані завдання мали б виконуватися під наглядом ENTSO для Електроенергії.

- (18) Оператори систем передачі мали б застосовувати методику, яка використовується для підготовки сезонних оцінок адекватності (відповідності), під час виконання будь-якого іншого виду короткострокової оцінки ризиків, а саме, прогнозів адекватності (відповідності) генерації на періоди від тижня наперед до принаймні доби наперед, передбачених Регламентом (ЄС) 2017/1485.
- (19) Для забезпечення спільного підходу до попередження криз у секторі електроенергії та управління ними, компетентний орган кожної держави-члена мав би розробляти план готовності до ризиків на основі регіональних та національних сценаріїв криз у секторі електроенергії. Компетентні органи мали б консулюватися із зацікавленими сторонами або представниками груп зацікавлених сторін, такими як представники виробників або їхніх органів торгівлі або операторів систем розподілу, у тих випадках, де вони є релевантними для попередження кризи у секторі електроенергії та поведіння з нею. З цією метою, компетентні органи мали б прийняти рішення щодо належних домовленостей для проведення консультації. Плани готовності до ризиків мали б описувати ефективні, пропорційні та недискримінаційні заходи, націлені на всі розпізнані (визначені) сценарії криз у секторі електроенергії. Мав би враховуватися вплив на довкілля від запропонованих заходів на стороні попиту та на стороні пропозиції. Плани мали б забезпечувати прозорість, особливо в тому, що стосується умов, за яких могли б вживатися неринкові заходи для пом'якшення криз у секторі електроенергії. Усі передбачені неринкові заходи мали б відповідати правилам, встановленим у цьому Регламенті. Плани готовності до ризиків мали б бути оприлюднені, забезпечуючи при цьому конфіденційність чутливої інформації.
- (20) Плани готовності до ризиків мали б встановлювати національні, регіональні та, у тих випадках, де це є застосовним, двосторонні заходи. Регіональні та, у тих випадках, де це є застосовним, двосторонні заходи є необхідними, зокрема, у разі одночасної кризи у секторі електроенергії, коли потрібен координований та заздалегідь погоджений підхід для забезпечення узгодженого реагування та зменшення ризику негативних ефектів переливу. З цією метою, перед прийняттям планів готовності до ризиків, компетентні органи мали б консулюватися з компетентними органами відповідних держав-членів. Відповідними державами-членами є ті, де можуть мати місце негативні ефекти переливу або інші впливи на електричну систему одна одною, незалежно від того, чи знаходяться ці держави-члени в одному регіоні, чи безпосередньо з'єднані. Плани мали б враховувати відповідні національні обставини, в тому числі ситуацію в найвіддаленіших регіонах у розумінні статті 349 Договору про функціонування Європейського Союзу, а також деякі мікроізольовані системи, які не з'єднані з національними системами передачі. У зв'язку з цим, держави-члени мали б зробити належні висновки стосовно, між іншим, положень цього Регламенту про розпізнавання (визначення) регіональних сценаріїв криз у секторі електроенергії та регіональних і двосторонніх заходів, встановлених у планах готовності до ризиків, а також положень про допомогу. Плани мали б чітко встановлювати ролі та обов'язки компетентних органів. Національні заходи мали б повністю враховувати регіональні та двосторонні заходи, які були погоджені, а також мали б повною мірою використовувати можливості, що забезпечуються регіональною взаємодією. Плани мали б бути технічними та операційними за природою, а їхня функція полягати в тому, щоб допомогти попередити виникнення або ескалацію кризи у секторі електроенергії та пом'якшити ефекти від неї.
- (21) Плани готовності до ризиків мали б оновлюватися регулярно. Аби забезпечити, щоб плани були актуальними та ефективними, компетентні органи держав-членів кожного регіону мали б організовувати кожні два роки моделювання криз у секторі електроенергії у взаємодії з

- операторами систем передачі та іншими відповідними зацікавленими сторонами з метою перевірки їхньої придатності.
- (22) Шаблон, передбачений у цьому Регламенті, призначений для полегшення підготовки планів, дозволяючи включати додаткову інформацію, специфічну для кожної держави-члена. Шаблон також призначений для полегшення консультацій інших держав-членів у регіоні, якого це стосується, та ЕСГ. Консультації в межах регіону та в межах ЕСГ мали б забезпечити, щоб заходи, що вживаються в одній державі-члені або регіоні, не наражали на ризик безпеки постачання електроенергії інших держав-членів або регіонів.
- (23) Важливо полегшувати комунікацію та прозорість між державами-членами у тих випадках, де вони мають конкретну, серйозну та надійну інформацію про те, що може виникнути криза у секторі електроенергії. За таких обставин, держави-члени, яких це стосується, мали б поінформувати Комісію, сусідні держави-члени та ЕСГ без невиправданої затримки, надаючи, зокрема, інформацію про причини погіршення ситуації з постачанням електроенергії, заплановані заходи для попередження кризи у секторі електроенергії та можливу потребу в допомозі від інших держав-членів.
- (24) Обмін інформацією у випадку кризи у секторі електроенергії є суттєвим для того, щоб забезпечити координовану дію та цільову допомогу. Тому, цей Регламент зобов'язує компетентний орган інформувати держави-члени в регіоні, сусідні держави-члени та Комісію без невиправданої затримки під час зіткнення з кризою у секторі електроенергії. Компетентний орган мав би також надавати інформацію про причини кризи, заходи, що плануються або вживаються для пом'якшення кризи, та можливу потребу в допомозі від інших держав-членів. У тих випадках, де така допомога виходить за межі безпеки постачання електроенергії, Механізм цивільного захисту Союзу мав би залишатися застосовною правовою рамкою.
- (25) У випадку кризи у секторі електроенергії держави-члени мали б взаємодіяти в дусі солідарності. Додатково до цього загального правила, мало б бути передбачено належне положення для того, щоб держави-члени пропонували одна одній допомогу під час кризи у секторі електроенергії. Така допомога мала б ґрунтуватися на погоджених, координованих заходах, викладених у планах готовності до ризиків. Цей Регламент надає державам-членам широку свободу дій під час досягнення згоди про зміст таких координованих заходів і, отже, про зміст допомоги, яку вони пропонують. Саме держави-члени мають приймати рішення та дійти згоди про такі координовані заходи, враховуючи попит і пропозицію. Водночас, цей Регламент забезпечує, щоб, для цілей погодженої допомоги, електроенергія доставлялася у координований спосіб. Держави-члени мали б дійти згоди про необхідні технічні, юридичні та фінансові механізми для імплементації регіональних та двосторонніх заходів, які були погоджені. У рамках таких технічних механізмів держави-члени мали б вказати максимальні обсяги електроенергії, що доставлятимуться, які мали б бути переоцінені на основі технічної здійсненності доставлення електроенергії, як тільки буде потрібна допомога під час кризи у секторі електроенергії. Згодом, держави-члени мали б вживати всіх необхідних заходів для імплементації регіональних та двосторонніх заходів, які були погоджені, а також технічних, юридичних та фінансових механізмів.
- (26) Під час досягнення згоди про координовані заходи і технічні, юридичні та фінансові механізми, а також імплементації положень про допомогу в інший спосіб, держави-члени мали б враховувати соціальні та економічні фактори, в тому числі безпеку громадян Союзу, а також пропорційність. Вони заохочуються до того, щоб обмінюватися найкращими практиками та використовувати ЕСГ у якості платформи для обговорень, завдяки якій розпізнавати (визначати) доступні варіанти для допомоги, зокрема стосовно координованих заходів та необхідних технічних, юридичних та фінансових механізмів, включно зі справедливою компенсацією. Комісія може полегшувати підготовку регіональних та двосторонніх заходів.
- (27) Допомога між державами-членами відповідно до цього Регламенту мала б підлягати справедливій компенсації, погодженій між державами-членами. Цей Регламент не гармонізує всі аспекти такої справедливої компенсації між державами-членами. Тому держави-члени мали б дійти згоди про

- положення про справедливу компенсацію до того, як надаватиметься допомога. Держава-член, яка просить про допомогу, мала б невідкладно виплатити, або забезпечити невідкладну виплату такої компенсації державі-члену, яка надає допомогу. Комісія мала б передбачити незобов'язуючу настанову щодо ключових елементів справедливої компенсації та інших елементів технічних, юридичних та фінансових механізмів.
- (28) Під час надання допомоги відповідно до цього Регламенту, держави-члени імплементують законодавство Союзу та тому зобов'язані поважати фундаментальні права, гарантовані законодавством Союзу. Тому така допомога може, залежно від заходів, погоджених між державами-членами, породжувати обов'язок держави-члена виплатити компенсацію тим, хто зазнав впливу від її заходів. Тому держави-члени мали б, у тих випадках, де це необхідно, забезпечити, щоб діяли національні правила компенсації, які відповідають законодавству Союзу, зокрема, фундаментальним правам. Крім того, держава-член, яка отримує допомогу, мала б в кінцевому підсумку понести всі резонні витрати, які інша держава-член несе в результаті надання допомоги, відповідно до таких національних правил компенсації.
- (29) У випадку кризи у секторі електроенергії, допомога мала б надаватися, навіть якщо держави-члени ще не дійшли згоди про координовані заходи і технічні, юридичні та фінансові механізми, як того вимагають положення цього Регламенту про допомогу. Для того, щоб мати можливість надавати допомогу в такій ситуації відповідно до цього Регламенту, держави-члени мали б дійти згоди про спеціальні (*ad hoc*) заходи та механізми, що діятимуть замість відсутніх координованих заходів та технічних, юридичних та фінансових механізмів.
- (30) Цей Регламент запроваджує такий механізм допомоги між державами-членами як інструмент для попередження або пом'якшення кризи у секторі електроенергії в межах Союзу. Тому Комісія мала б переглядати механізм допомоги у світлі майбутнього досвіду стосовно його функціонування та пропонувати, у тих випадках, де це є доречним, зміни до нього.
- (31) Цей Регламент мав би надати можливість підприємствам у сфері електроенергії та споживачам покладатися на ринкові механізми, встановлені в Регламенті (ЄС) 2019/943 та Директиві (ЄС) 2019/944, якомога довше під час подолання криз в секторі електроенергії. Правила, що регулюють внутрішній ринок, і правила експлуатації системи мали б дотримуватися навіть під час криз в секторі електроенергії. Такі правила включають пункт (і) частини 1 статті 22 Регламенту (ЄС) 2017/1485 та статтю 35 Регламенту (ЄС) 2017/2196, які регулюють скорочення операцій (транзакцій), обмеження надання міжзональної пропускної здатності для розподілу пропускної здатності або обмеження надання графіків. Це означає, що неринкові заходи, такі як примусове відключення попиту або надання додаткових поставок поза межами нормального функціонування ринку, мали б вживатися лише як крайній засіб, коли всі можливості, надані ринком, вичерпані. Таким чином, примусове відключення попиту мало б впроваджуватись лише після того, як всі можливості для добровільного відключення попиту вичерпані. Крім того, будь-які неринкові заходи мали б бути необхідними, пропорційними, недискримінаційними та тимчасовими.
- (32) З метою забезпечення прозорості після кризи у секторі електроенергії, компетентний орган, який оголосив кризу у секторі електроенергії, мав би провести оцінку постфактум (*ex-post*) кризи та її впливу. Така оцінка мала б враховувати, зокрема, ефективність та пропорційність вжитих заходів, а також їхню економічну вартість. Така оцінка мала б також охоплювати транскордонні міркування, такі як вплив заходів на інші держави-члени та рівень допомоги, яку держава-член, що оголосила кризу у секторі електроенергії, отримала від них.
- (33) Обов'язки щодо прозорості мали б забезпечити, щоб усі заходи, які вживаються для попередження криз у секторі електроенергії або управління ними, відповідали правилам внутрішнього ринку та узгоджувалися з принципами взаємодії та солідарності, які лежать в основі Енергетичного Союзу.

- (34) Цей Регламент посилює роль ECG. Вона мала б виконувати специфічні завдання, зокрема, у зв'язку з розробкою методики для розпізнавання (визначення) регіональних сценаріїв криз у секторі електроенергії та методики для короткострокових та сезонних оцінок адекватності (відповідності), а також у зв'язку з підготовкою планів готовності до ризиків, і мала б відігравати провідну роль у моніторингу ефективності діяльності держав-членів у сфері безпеки постачання електроенергії та розробці найкращих практик на такій основі.
- (35) Цілком можливо, щоб криза у секторі електроенергії простягалася за межі кордонів Союзу на територію Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства. Як сторона Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, Союз мав би сприяти внесенню змін до зазначеного Договору з метою створення інтегрованого ринку та єдиного регуляторного простору шляхом забезпечення належної та стабільної регуляторної рамки. З метою забезпечення ефективного управління кризами, Союз мав би тісно взаємодіяти з Договірними Сторонами Енергетичного Співтовариства під час попередження криз у секторі електроенергії, підготовки до них та управління ними.
- (36) У тих випадках, де Комісія, ACER, ECG, ENTSO для Електроенергії, держави-члени та їхні компетентні й регуляторні органи, або будь-які інші органи, суб'єкти або особи, отримують конфіденційну інформацію відповідно до цього Регламенту, вони мали б забезпечити конфіденційність такої інформації. З цією метою, конфіденційна інформація мала б підлягати діючим правилам Союзу та національним правилам щодо поводження з конфіденційною інформацією та процесами.
- (37) Оскільки мета цього Регламенту, а саме забезпечення найбільш дієвої та ефективної готовності до ризиків у межах Союзу, не може бути достатньою мірою досягнута державами-членами, а може скоріше, з огляду на її масштаб та наслідки, бути кращим чином досягнута на рівні Союзу, Союз може приймати заходи відповідно до принципу субсидіарності, викладеного у статті 5 Договору про Європейський Союз. Відповідно до принципу пропорційності, викладеного в зазначеній статті, цей Регламент не виходить за межі необхідного для досягнення такої мети.
- (38) Кіпр є наразі єдиною державою-членом, яка не є безпосередньо з'єднаною з іншою державою-членом. Мало б бути роз'яснено стосовно деяких положень цього Регламенту, що, допоки така ситуація зберігається, такі положення, а саме положення про розпізнавання (визначення) регіональних сценаріїв криз у секторі електроенергії, про включення регіональних і двосторонніх заходів, встановлених у планах готовності до ризиків, а також про допомогу, не застосовуються до Кіпру. Кіпр та відповідні інші держави-члени заохочуються до розробки, за підтримки Комісії, альтернативних заходів та процедур у сферах, охоплених цими положеннями, за умови, що такі альтернативні заходи та процедури не впливають на ефективне застосування цього Регламенту між іншими державами-членами.
- (39) Директива 2005/89/ЄС мала б бути скасована,

ПРИЙНЯЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

Загальні положення

Стаття 1

Предмет

Цей Регламент встановлює правила для взаємодії між державами-членами з метою попередження криз у секторі електроенергії, підготовки до них та управління ними в дусі солідарності та прозорості та з повним урахуванням вимог конкурентного внутрішнього ринку електроенергії.

*Стаття 2***Терміни та означення**

Для цілей цього Регламенту застосовуються такі терміни та означення:

- (1) «безпека постачання електроенергії» означає здатність електричної системи гарантувати постачання електроенергії споживачам з чітко встановленим рівнем продуктивності, визначеним державами-членами, яких це стосується;
- (2) «оператор системи передачі» означає оператора системи передачі, як його визначено в пункті 35 статті 2 Директиви (ЄС) 2019/944;
- (3) «розподіл» означає розподіл, як його визначено в пункті 28 статті 2 Директиви (ЄС) 2019/944;
- (4) «транскордонний потік» означає транскордонний потік, як його визначено в пункті 3 статті 2 Регламенту (ЄС) 2019/943;
- (5) «міжзональна пропускна здатність» означає спроможність взаємоз'єднаної системи підтримувати передачу енергії між зонами торгів;
- (6) «споживач» означає споживача, як його визначено в пункті 1 статті 2 Директиви (ЄС) 2019/944;
- (7) «оператор системи розподілу» означає оператора системи розподілу, як його визначено в пункті 29 статті 2 Директиви (ЄС) 2019/944;
- (8) «генерація» означає генерацію, як її визначено в пункті 37 статті 2 Директиви (ЄС) 2019/944;
- (9) «криза у секторі електроенергії» означає поточну або неминучу ситуацію, за якої існує значна нестача електроенергії, визначена державами-членами та описана в їхніх планах готовності до ризиків, або за якої неможливо постачати електроенергію споживачам;
- (10) «одночасна криза у секторі електроенергії» означає кризу у секторі електроенергії, що впливає на більш ніж одну державу-члена водночас;
- (11) «компетентний орган» означає національний державний орган або регуляторний орган, призначений державою-членом відповідно до статті 3;
- (12) «регуляторний орган» означає регуляторний орган, зазначений у частині 1 статті 57 Директиви (ЄС) 2019/944;
- (13) «кризовий координатор» означає особу, групу осіб, команду, яка складається з відповідних національних управляючих кризами у секторі електроенергії, або установу, якій надано завдання діяти як контактна особа та координувати інформаційний потік під час кризи у секторі електроенергії;
- (14) «неринковий захід» означає будь-який захід на стороні пропозиції або попиту, що відхиляється від ринкових правил або комерційних угод, метою якого є пом'якшення кризи у секторі електроенергії;
- (15) «виробник» означає виробника, як його визначено в пункті 38 статті 2 Директиви (ЄС) 2019/944;
- (16) «регіон» означає групу держав-членів, чиї оператори систем передачі спільно використовують той самий регіональний координаційний центр, зазначений у статті 36 Регламенту (ЄС) 2019/943;
- (17) «підгрупа» означає групу держав-членів у межах регіону, які мають технічну здатність надавати одна одній допомогу відповідно до статті 15;
- (18) «рання засторога» означає надання конкретної, серйозної, надійної інформації, яка вказує на те, що може статися подія, яка ймовірно матиме результатом значне погіршення ситуації з постачанням електроенергії та ймовірно призведе до кризи у секторі електроенергії;
- (19) «передача» означає передачу, як її визначено в пункті 34 статті 2 Директиви (ЄС) 2019/944;

- (20) «підприємство у сфері електроенергії» означає підприємство у сфері електроенергії, як його визначено в пункті 57 статті 2 Директиви (ЄС) 2019/944;
- (21) «розподіл пропускну́ї здатності» означає приписування міжзональної пропускну́ї здатності;
- (22) «енергія з відновлюваних джерел» означає енергію з відновлюваних джерел або відновлювану енергію, як її визначено в пункті 31 статті 2 Директиви (ЄС) 2019/944;

Стаття 3

Компетентний орган

1. Якомога скоріше, але в будь-якому разі до 05 січня 2020 року, кожна держава-член має призначити національний урядовий або регуляторний орган у якості свого компетентного органу. Компетентні органи мають бути відповідальними за, та мають взаємодіяти один з одним з метою, виконання завдань, передбачених цим Регламентом. У належних випадках, допоки не призначено компетентний орган, національні суб'єкти, відповідальні за безпеку постачання електроенергії, мають виконувати завдання компетентного органу відповідно до цього Регламенту.
2. Держави-члени мають, без затримки, повідомляти Комісії та ЕСГ та оприлюднювати назву та контактні дані своїх компетентних органів, призначених відповідно до частини 1, а також будь-які зміни в їхній назві або контактних даних.
3. Держави-члени можуть дозволити компетентному органу делегувати операційні завдання стосовно планування готовності до ризиків та управління ризиками, викладені в цьому Регламенті, іншим органам. Делеговані завдання мають виконуватися під наглядом компетентного органу та мають бути зазначені в плані готовності до ризиків відповідно до пункту (b) частини 1 статті 11.

ГЛАВА II

Оцінка ризиків

Стаття 4

Оцінка ризиків для безпеки постачання електроенергії

Кожен компетентний орган має забезпечувати, щоб усі відповідні ризики, пов'язані з безпекою постачання електроенергії, оцінювалися згідно з правилами, встановленими в цьому Регламенті та в Главі IV Регламенту (ЄС) 2019/943. З цією метою, він має взаємодіяти з операторами систем передачі, операторами систем розподілу, регуляторними органами, ENTSO для Електроенергії, регіональними координаційними центрами та іншими відповідними зацікавленими сторонами, як буде потрібно.

Стаття 5

Методика для розпізнавання (визначення) регіональних сценаріїв криз у секторі електроенергії

1. До 05 січня 2020 року, ENTSO для Електроенергії має подати ACER пропозицію щодо методики для розпізнавання (визначення) найбільш відповідних регіональних сценаріїв криз у секторі електроенергії.
2. Пропонована методика має розпізнавати (визначати) сценарії криз у секторі електроенергії стосовно адекватності (відповідності) системи, безпеки системи та паливної безпеки на основі принаймні таких ризиків:

- (a) рідкісні та екстремальні природні небезпеки;
 - (b) випадкові небезпеки, що виходять за межі критерію безпеки «N-1», та виняткові непередбачені обставини;
 - (c) наслідкові небезпеки, включно з наслідками зловмисних атак і нестачі палива.
3. Пропонована методика має включати принаймні такі елементи:
- (a) урахування всіх відповідних національних і регіональних обставин, включно з будь-якими підгрупами;
 - (b) взаємодію та кореляцію ризиків через кордони;
 - (c) моделювання сценаріїв одночасних криз у секторі електроенергії;
 - (d) ранжування ризиків відповідно до їхнього впливу та ймовірності;
 - (e) принципи щодо того, як поводитись з чутливою інформацією у спосіб, що забезпечує прозорість стосовно громадськості.
4. Під час розгляду ризиків порушень у постачанні газу в контексті розпізнавання (визначення) ризиків відповідно до пункту (c) частини 2 цієї статті, ENTSO для Електроенергії має використовувати сценарії зривів постачання та роботи інфраструктури у сфері природного газу, розроблені ENTSO для Газу відповідно до статті 7 Регламенту (ЄС) 2017/1938.
5. Перед поданням пропонованої методики до ACER, ENTSO для Електроенергії має провести консультацію із залученням принаймні регіональних координаційних центрів, організацій промисловості та споживачів, виробників або їхніх органів торгівлі, операторів систем передачі та відповідних операторів систем розподілу, компетентних органів, регуляторних органів та інших відповідних національних органів. ENTSO для Електроенергії має належним чином врахувати результати консультації та представити їх, разом із пропонованою методикою, на засіданні ECG.
6. Протягом двох місяців від отримання пропонованої методики, ACER має, після консультацій з ECG, у її утворенні, що складається лише з представників держав-членів, схвалити пропозицію або внести до неї зміни. ENTSO для Електроенергії та ACER мають оприлюднити остаточну версію методики на своїх вебсайтах.
7. ENTSO для Електроенергії має оновлювати та вдосконалювати методику відповідно до частин 1–6 у тих випадках, де стає доступною значна нова інформація. ECG у її утворенні, що складається лише з представників держав-членів, може рекомендувати, а ACER або Комісія можуть запитувати, такі оновлення та вдосконалення з належним виправданням. Протягом шести місяців від отримання запиту, ENTSO для Електроенергії має подати до ACER проєкт пропонованих змін. Протягом двох місяців від отримання такого проєкту, ACER має, після консультацій з ECG у її утворенні, що складається лише з представників держав-членів, схвалити пропоновані зміни або внести до них зміни. ENTSO для Електроенергії та ACER мають оприлюднити остаточну версію оновленої методики на своїх вебсайтах.

Стаття 6

Розпізнавання (визначення) регіональних сценаріїв криз у секторі електроенергії

1. Протягом шести місяців від схвалення методики відповідно до частини 6 статті 5, ENTSO для Електроенергії має, на основі цієї методики та в тісній взаємодії з ECG, регіональними координаційними центрами, компетентними органами та регуляторними органами розпізнати (визначити) найбільш відповідні сценарії криз у секторі електроенергії для кожного регіону. Вона може делегувати завдання, пов'язані з розпізнаванням (визначенням) регіональних сценаріїв криз у секторі електроенергії, регіональним координаційним центрам.

2. ENTSO для Електроенергії має подавати регіональні сценарії криз у секторі електроенергії до відповідних операторів систем передачі, регіональних координаційних центрів, компетентних органів та регуляторних органів, а також до ECG. ECG може рекомендувати внесення змін.
3. ENTSO для Електроенергії має оновлювати регіональні сценарії криз у секторі електроенергії кожні чотири роки, якщо тільки обставини не вимагають частішого оновлення.

Стаття 7

Розпізнавання (визначення) національних сценаріїв криз у секторі електроенергії

1. Протягом чотирьох місяців після упізнання (визначення) регіональних сценаріїв криз у секторі електроенергії відповідно до частини 1 статті 6 компетентний орган має розпізнавати (визначати) найбільш відповідні національні сценарії криз у секторі електроенергії.
2. Під час розпізнавання (визначення) національних сценаріїв криз у секторі електроенергії, компетентний орган має проводити консультації з операторами систем передачі, операторами систем розподілу, яких компетентний орган вважає релевантними, відповідними виробниками або їхніми органами торгівлі, а також з регуляторним органом у тих випадках, де він не є компетентним органом.
3. Національні сценарії криз у секторі електроенергії мають розпізнаватися (визначатися) на основі принаймні ризиків, зазначених у частині 2 статті 5, та мають узгоджуватися з регіональними сценаріями криз у секторі електроенергії, розпізнаними (визначеними) відповідно до частини 1 статті 6. Держави-члени мають оновлювати національні сценарії криз у секторі електроенергії кожні чотири роки, якщо тільки обставини не виправдовують частішого оновлення.
4. Протягом чотирьох місяців від розпізнання (визначення) регіональних сценаріїв криз у секторі електроенергії відповідно до частини 1 статті 6, держави-члени мають поінформувати ECG та Комісію про свою оцінку ризиків, що стосуються права власності на інфраструктуру, тісно пов'язану з безпекою постачання електроенергії, а також про будь-які заходи, що вживаються для попередження або пом'якшення таких ризиків, із зазначенням того, чому такі заходи вважаються необхідними та пропорційними.

Стаття 8

Методика для короткострокових та сезонних оцінок адекватності (відповідності)

1. До 05 січня 2020 року, ENTSO для Електроенергії має подати до ACER пропозицію щодо методики для оцінки сезонної та короткострокової адекватності (відповідності), а саме адекватності (відповідності) помісячно та на періоди від тижня наперед до щонайменше доби наперед, яка має охоплювати принаймні таке:
 - (а) невизначеність вхідних даних, таких як ймовірність перерви у енергопостачанні для пропускної спроможності передачі, ймовірність позапланових перерв у енергопостачанні для електростанцій, суворі погодні умови, мінливий попит, зокрема піки, що залежать від погодних умов, та мінливість виробництва енергії з відновлюваних джерел;
 - (б) ймовірність виникнення кризи у секторі електроенергії;
 - (с) ймовірність виникнення одночасної кризи у секторі електроенергії;
2. Методика, зазначена в частині 1, має передбачати ймовірнісний підхід, в тому числі множинні сценарії, і має враховувати національний, регіональний контекст та контекст Союзу, включно з рівнем взаємоз'єднання між державами-членами та, наскільки це можливо, третіми країнами у межах синхронних

областей Союзу. Методика має враховувати специфічності енергетичного сектору кожної держави-члена, включно зі специфічними погодними умовами та зовнішніми обставинами.

3. Перед поданням пропонованої методики, ENTSO для Електроенергії має провести консультацію із залученням принаймні регіональних координаційних центрів, організацій промисловості та споживачів, виробників або їхніх органів торгівлі, операторів систем передачі, відповідних операторів систем розподілу, компетентних органів, регуляторних органів та інших відповідних національних органів. ENTSO для Електроенергії має належним чином врахувати результати консультації та представити їх, разом із пропованою методикою, на засіданні ECG.

4. Протягом двох місяців від отримання пропонованої методики, ACER має, після консультацій з ECG у її утворенні, що складається лише з представників держав-членів, схвалити пропозицію або внести до неї зміни. ENTSO для Електроенергії та ACER мають оприлюднити остаточну версію методики на своїх вебсайтах.

5. ENTSO для Електроенергії має оновлювати та вдосконалювати методику відповідно до частин 1–4 у тих випадках, де стає доступною значна нова інформація. ECG у її утворенні, що складається лише з представників держав-членів, може рекомендувати, а ACER або Комісія можуть запитувати, такі оновлення та вдосконалення з належним виправданням. Протягом шести місяців від отримання запиту, ENTSO для Електроенергії має подати до ACER проєкт пропонованих змін. Протягом двох місяців від отримання такого проєкту, ACER має, після консультацій з ECG у її структурі, що складається лише з представників держав-членів, схвалити пропоновані зміни або внести до них зміни. ENTSO для Електроенергії та ACER мають оприлюднити остаточну версію оновленої методики на своїх вебсайтах.

Стаття 9

Короткострокові та сезонні оцінки адекватності (відповідності)

1. Усі короткострокові оцінки адекватності (відповідності), незалежно від того, чи виконуються вони на національному, регіональному рівні або на рівні Союзу, мають виконуватися відповідно до методики, розробленої згідно зі статтею 8.

2. ENTSO для Електроенергії має виконувати сезонні оцінки адекватності (відповідності) відповідно до методики, розробленої згідно зі статтею 8. Вона має оприлюднювати результати оцінки адекватності (відповідності) взимку до 01 грудня кожного року та оцінки адекватності (відповідності) влітку до 01 червня кожного року. Вона може делегувати завдання, пов'язані з оцінками адекватності (відповідності), регіональним координаційним центрам. Вона має представляти оцінку адекватності (відповідності) на засіданні ECG, яка може надавати рекомендації у тих випадках, де це є доречним.

3. Регіональні координаційні центри мають виконувати оцінки адекватності (відповідності) на період від тижня наперед до щонайменше доби наперед відповідно до Регламенту (ЄС) 2017/1485 на основі методики, прийнятої згідно зі статтею 8 цього Регламенту.

ГЛАВА III

Плани готовності до ризиків

Стаття 10

Створення планів готовності до ризиків

1. На основі регіональних та національних сценаріїв криз у секторі електроенергії, розпізнаних (визначених) відповідно до статей 6 та 7, компетентний орган кожної держави-члена має створити план

готовності до ризиків, після консультацій з операторами систем розподілу, яких компетентний орган вважає відповідними, операторами систем передачі, відповідними виробниками або їхніми органами торгівлі, підприємствами у сфері електроенергії та у сфері природного газу, відповідними організаціями, які представляють інтереси промислових і непромислових споживачів електроенергії, та регуляторним органом у тих випадках, де він не є компетентним органом.

2. План готовності до ризиків має складатися з національних заходів, регіональних та, у випадках, де це є застосовним, двосторонніх заходів, як це передбачено у статтях 11 та 12. Відповідно до статті 16, всі заходи, які плануються або вживаються для попередження криз у секторі електроенергії, підготовки до них та їхнього пом'якшення, мають повністю відповідати правилам, що регулюють внутрішній ринок електроенергії та експлуатацію системи. Такі заходи мають бути чітко визначеними, прозорими, пропорційними та недискримінаційними.

3. План готовності до ризиків має розроблятися відповідно до статей 11 та 12 та шаблону, викладеного в Додатку. За необхідності, держави-члени можуть включати додаткову інформацію до плану готовності до ризиків.

4. З метою забезпечення узгодженості планів готовності до ризиків, компетентні органи мають, перед прийняттям своїх планів готовності до ризиків, подати проекти планів, для консультацій, до компетентних органів відповідних держав-членів у регіоні та, у тих випадках, де вони не знаходяться в тому самому регіоні, до компетентних органів безпосередньо з'єднаних держав-членів, а також до ECG.

5. Протягом шести місяців від отримання проектів планів готовності до ризиків, компетентні органи, зазначені в частині 4, та ECG можуть видати рекомендації стосовно проектів планів, поданих відповідно до частини 4.

6. Протягом дев'яти місяців від подання своїх проектів планів, компетентні органи, яких це стосується, мають прийняти свої плани готовності до ризиків, враховуючи результати консультацій відповідно до частини 4 та будь-які рекомендації, видані відповідно до частини 5. Вони мають повідомити свої плани готовності до ризиків Комісії без затримки.

7. Компетентні органи та Комісія мають оприлюднювати плани готовності до ризиків на своїх вебсайтах, забезпечуючи при цьому конфіденційність чутливої інформації, зокрема інформації про заходи, пов'язані із попередженням або пом'якшенням наслідків зловмисних атак. Захист конфіденційності чутливої інформації має ґрунтуватися на принципах, визначених відповідно до статті 19.

8. Компетентні органи мають прийняти та оприлюднити свої перші плани готовності до ризиків до 05 січня 2022 року. Вони мають оновлювати їх кожні чотири роки після цього, якщо тільки обставини не виправдовують частішого оновлення.

Стаття 11

Зміст планів готовності до ризиків у частині, що стосується національних заходів

1. План готовності до ризиків кожної держави-члена має викладати всі національні заходи, які плануються або вживаються для попередження криз у секторі електроенергії, розпізнаних (визначених) відповідно до статей 6 та 7, підготовки до них та їхнього пом'якшення. Він має принаймні:

(а) містити стислий виклад сценаріїв криз у секторі електроенергії, визначених для відповідної держави-члена та регіону, відповідно до процедур, встановлених у статтях 6 та 7;

(б) встановити роль та обов'язки компетентного органу та описувати, які завдання, якщо такі є, були делеговані іншим органам;

(с) описувати національні заходи, розроблені для попередження ризиків, розпізнаних (визначених) відповідно до статей 6 та 7, або для підготовки до них;

- (d) призначити національного кризового координатора та встановити його завдання;
- (e) встановити докладні процедури, яких слід дотримуватися під час криз у секторі електроенергії, включно з відповідними схемами щодо інформаційних потоків;
- (f) розпізнати (визначити) внесок ринкових заходів у подолання криз у секторі електроенергії, зокрема заходів на стороні попиту та на стороні пропозиції;
- (g) розпізнати (визначити) можливі неринкові заходи, що мають бути імплементовані під час криз у секторі електроенергії, із уточненням факторів запуску, умов та процедур для їхньої імплементації, а також із вказанням того, яким чином вони відповідають вимогам, встановленим у статті 16 та регіональним і двостороннім заходам;
- (h) забезпечити рамку для ручного скидання навантаження, з обумовленням обставин, за яких має скидатися навантаження, та, що стосується громадської безпеки та особистої безпеки, з уточненням того, які категорії споживачів електроенергії, відповідно до національного законодавства, мають право на отримання спеціального захисту проти відключення, з виправданням потреби у такому захисті, та з уточненням того, яким чином оператори систем передачі та оператори систем розподілу держав-членів, яких це стосується, мають зменшувати споживання;
- (i) описувати механізми, що використовуються для інформування громадськості про кризи у секторі електроенергії;
- (j) описувати національні заходи, необхідні для імплементації та примусового виконання регіональних та, у тих випадках, де це є застосовним, двосторонніх заходів, погоджених відповідно до статті 12;
- (k) включати інформацію про пов'язані та необхідні плани для розвитку майбутньої мережі, які допомагатимуть подолати наслідки розпізнаних (визначених) сценаріїв криз у секторі електроенергії.

2. Національні заходи мають повністю враховувати регіональні та, у тих випадках, де це є застосовним, двосторонні заходи, погоджені відповідно до статті 12, та не мають ставити під загрозу ані операційну безпеку чи безпеку системи передачі, ані безпеку постачання електроенергії інших держав-членів.

Стаття 12

Зміст планів готовності до ризиків у частині, що стосується регіональних та двосторонніх заходів

1. Додатково до національних заходів, зазначених у статті 11, план готовності до ризиків кожної держави-члена має включати регіональні та, у тих випадках, де це є застосовним, двосторонні заходи для забезпечення належного попередження криз у секторі електроенергії або управління ними. Регіональні заходи мають бути погоджені в межах регіону, якого це стосується, між державами-членами, які мають технічну здатність надавати одна одній допомогу відповідно до статті 15. З цією метою, держави-члени можуть також утворювати підгрупи в межах регіону. Двосторонні заходи мають бути погоджені між державами-членами, які безпосередньо з'єднані, але не знаходяться в межах одного регіону. Держави-члени мають забезпечити узгодженість між регіональними та двосторонніми заходами. Регіональні та двосторонні заходи мають включати принаймні:

- (a) призначення кризового координатора;
- (b) механізми для поділяння інформації та взаємодії;
- (c) координовані заходи для пом'якшення впливу кризи у секторі електроенергії, в тому числі одночасної кризи у секторі електроенергії, з метою допомоги відповідно до статті 15;
- (d) процедури для виконання щорічних або щодворічних перевірок планів готовності до ризиків;

(е) механізми запуску неринкових заходів, які мають бути активовані відповідно до частини 2 статті 16.

2. Держави-члени, яких це стосується, мають дійти згоди про регіональні та двосторонні заходи, що включатимуться до плану готовності до ризиків, після консультацій з відповідними регіональними координаційними центрами. Комісія може відігравати полегшувальну роль під час підготовки домовленості про регіональні та двосторонні заходи. Комісія може попросити ACER та ENTSO для Електроенергії надати технічну допомогу державам-членам з метою полегшення такої домовленості. Щонайменше за вісім місяців до кінцевого терміну для прийняття або оновлення плану готовності до ризиків, компетентні органи мають прозвітувати перед ECG про досягнуті домовленості. Якщо держави-члени не можуть досягти домовленості, компетентні органи, яких це стосується, мають поінформувати Комісію про причини такої незгоди. У такому випадку Комісія має запропонувати заходи, в тому числі механізм взаємодії для укладення угоди про регіональні та двосторонні заходи.

3. Із залученням відповідних зацікавлених сторін, компетентні органи держав-членів кожного регіону мають періодично перевіряти ефективність процедур, розроблених у планах готовності до ризиків для попередження криз у секторі електроенергії, включно з механізмами, зазначеними в пункті (б) частини 1, та виконувати кожні два роки моделювання криз у секторі електроенергії, зокрема, перевіряючи такі механізми.

Стаття 13

Оцінка Комісією планів готовності до ризиків

1. Протягом чотирьох місяців від повідомлення про прийнятий план готовності до ризиків компетентним органом, Комісія має оцінити план, належним чином враховуючи думки, висловлені ECG.

2. Комісія має, після консультацій з ECG, видати незобов'язуючий висновок, з викладенням докладних причин, та подати його компетентному органу, з рекомендацією переглянути свій план готовності до ризиків у тих випадках, де цей план:

- (а) не є ефективним для пом'якшення ризиків, розпізнаних (визначених) у сценаріях криз у секторі електроенергії;
- (б) не узгоджується з розпізнаними (визначеними) сценаріями криз у секторі електроенергії або з планом готовності до ризиків іншої держави-члена;
- (с) не відповідає вимогам, встановленим у частині 2 статті 10;
- (д) викладає заходи, які ймовірно поставлять під загрозу безпеку постачання електроенергії інших держав-членів;
- (е) невинуватим чином спотворює конкуренцію або ефективне функціонування внутрішнього ринку; або
- (ф) не відповідає положенням цього Регламенту або іншим положенням законодавства Союзу.

3. Протягом трьох місяців від отримання висновку Комісії, зазначеного в частині 2, компетентний орган, якого це стосується, має повністю врахувати рекомендацію Комісії та має або повідомити Комісії план готовності до ризиків зі змінами, або повідомити Комісію про причини, з яких він заперечує проти рекомендації.

4. У разі, якщо компетентний орган заперечує проти рекомендації Комісії, Комісія може, протягом чотирьох місяців від отримання повідомлення компетентного органу про причини заперечення, відкликати свою рекомендацію або скликати зустріч з компетентним органом та, у тих випадках, де Комісія вважає це необхідним, ECG, з метою оцінити це питання. Комісія має викласти докладне обґрунтування вимоги про внесення будь-яких змін до плану готовності до ризиків. У тих випадках, де остаточна позиція компетентного органу, якого це стосується, розходиться з докладним обґрунтуванням

Комісії, такий компетентний орган має надати Комісії обґрунтування своєї позиції протягом двох місяців від отримання докладного обґрунтування Комісії.

ГЛАВА IV

Управління кризами у секторі електроенергії

Стаття 14

Рання засторога та оголошення кризи у секторі електроенергії

1. У тих випадках, де сезонна оцінка адекватності (відповідності) або інше кваліфіковане джерело надає конкретну, серйозну та надійну інформацію про те, що в державі-члені може виникнути криза у секторі електроенергії, компетентний орган такої держави-члена має, без невиправданої затримки, видати ранню засторогу Комісії, компетентним органам держав-членів в межах того самого регіону та, у тих випадках, де вони не знаходяться в тому самому регіоні, компетентним органам безпосередньо з'єднаних держав-членів. Компетентний орган, якого це стосується, має також надавати інформацію про причини можливої кризи у секторі електроенергії, про заходи, що плануються або вживаються для попередження кризи у секторі електроенергії, та про можливу потребу в допомозі від інших держав-членів. Інформація має включати можливий вплив заходів на внутрішній ринок електроенергії. Комісія має надати таку інформацію до ECG.
2. Зіткнувшись із кризою у секторі електроенергії, компетентний орган має, після консультацій з оператором системи передачі, якого це стосується, оголосити кризу у секторі електроенергії та поінформувати компетентні органи держав-членів в межах того самого регіону та, у тих випадках, де вони не знаходяться в тому самому регіоні, компетентні органи безпосередньо з'єднаних держав-членів, а також Комісію, без невиправданої затримки. Така інформація має включати причини погіршення ситуації з постачанням електроенергії, причини оголошення кризи у секторі електроенергії, заходи, що плануються або вживаються для її пом'якшення, а також потребу в будь-якій допомозі від інших держав-членів.
3. У тих випадках, де вони вважають інформацію, надану відповідно до частини 1 або 2, недостатньою Комісія, ECG або компетентні органи держав-членів у межах того самого регіону та, у тих випадках, де вони не знаходяться в тому самому регіоні, компетентні органи безпосередньо з'єднаних держав-членів можуть попросити державу-члена, якої це стосується, надати додаткову інформацію.
4. У тих випадках, де компетентний орган видає ранню засторогу або оголошує кризу у секторі електроенергії, заходи, викладені в плані готовності до ризиків, мають бути дотримані в якомога повнішому обсязі.

Стаття 15

Взаємодія та допомога

1. Держави-члени мають діяти та взаємодіяти в дусі солідарності для того, аби попереджувати кризи у секторі електроенергії або управляти ними.
2. У тих випадках, де вони мають необхідну технічну здатність, держави-члени мають пропонувати одна одній допомогу шляхом регіональних або двосторонніх заходів, які були погоджені відповідно до цієї статті та статті 12 до того, як така допомога буде надаватися. З цією метою, та в цілях захисту громадської безпеки та особистої безпеки, держави-члени мають дійти згоди про регіональні або двосторонні заходи за своїм вибором для того, аби доставляти електроенергію у координований спосіб.

3. Держави-члени мають дійти згоди про необхідні технічні, юридичні та фінансові механізми для імплементації регіональних або двосторонніх заходів до того, як допомога буде запропонована. Такі механізми мають уточнювати, зокрема, максимальний обсяг електроенергії, що доставлятиметься на регіональному або двосторонньому рівні, фактор запуску для будь-якої допомоги та для призупинення допомоги, яким чином електроенергія доставлятиметься, а також положення про справедливу компенсацію між державами-членами відповідно до частин 4, 5 та 6.
4. Допомога має підлягати попередній домовленості між державами-членами, яких це стосується, щодо справедливої компенсації, яка має покривати принаймні:
- (а) вартість електроенергії, що доставляється на територію держави-члена, яка просить про допомогу, а також пов'язані витрати на передачу; та
 - (б) будь-які інші резонні витрати, понесені державою-членом, що надає допомогу, в тому числі стосовно відшкодування за підготовлену допомогу без дійсної активації, а також будь-які витрати, що виникають внаслідок судових проваджень, арбітражних проваджень або аналогічних проваджень та врегулювань.
5. Справедлива компенсація відповідно до частини 4 має включати, зокрема, всі резонні витрати, які держава-член, що надає допомогу, несе у зв'язку з обов'язком виплатити компенсацію в силу фундаментальних прав, гарантованих законодавством Союзу, та в силу застосовних міжнародних обов'язків під час імплементації положень цього Регламенту про допомогу, а також подальші резонні витрати, понесені внаслідок виплати компенсації відповідно до національних правил щодо компенсацій.
6. Держави-член, яка просить про допомогу, має невідкладно виплатити, або забезпечити невідкладну виплату справедливої компенсації державі-члену, яка надає допомогу.
7. Комісія має, до 05 січня 2020 року, після консультацій з ECG та ACER, передбачити незобов'язуючу настанову щодо ключових елементів справедливої компенсації, зазначених у частинах 3–6, та інших ключових елементів технічних, юридичних та фінансових механізмів, зазначених у частині 3, а також щодо загальних принципів взаємної допомоги, зазначених у частині 2.
8. У випадку кризи у секторі електроенергії, за якої держави-члени ще не дійшли згоди про регіональні або двосторонні заходи і технічні, юридичні та фінансові механізми відповідно до цієї статті, держави-члени мають дійти згоди про спеціальні (*ad hoc*) заходи та механізми з метою застосування цієї статті, в тому числі стосовно справедливої компенсації відповідно до частин 4, 5 та 6. У тих випадках, де держава-член просить про допомогу до того, як такі спеціальні (*ad hoc*) заходи та механізми були погоджені, вона має зобов'язатися, до отримання допомоги, виплатити справедливу компенсацію відповідно до частин 4, 5 та 6.
9. Держави-члени мають забезпечити, щоб положення цього Регламенту про допомогу імплементувалися відповідно до Договорів, Хартії фундаментальних прав Європейського Союзу та інших застосовних міжнародних обов'язків. Вони мають вжити необхідних заходів з цією метою.

Стаття 16

Відповідність правилам ринку

1. Заходи, що вживаються для попередження або пом'якшення криз у секторі електроенергії, мають відповідати правилам, що регулюють внутрішній ринок електроенергії та експлуатацію системи.
2. Неринкові заходи мають бути активовані під час кризи у секторі електроенергії лише як крайній засіб, якщо всі варіанти, надані ринком, були вичерпані або у тих випадках, де є очевидним, що одних тільки ринкових заходів недостатньо, аби запобігти подальшому погіршенню ситуації з постачанням електроенергії. Неринкові заходи не повинні невинуватою чином спотворювати конкуренцію та ефективне функціонування внутрішнього ринку електроенергії. Вони мають бути необхідними,

пропорційними, недискримінаційними та тимчасовими. Компетентний орган має інформувати відповідні зацікавлені сторони у своїй державі-члені про застосування будь-яких неринкових заходів.

3. Скорочення операцій (правочинів), включно зі скороченням вже розподіленої міжзональної пропускної здатності, обмеженням надання міжзональної пропускної здатності для розподілу пропускної здатності або обмеженням надання графіків, має ініціюватися лише відповідно до частини 2 статті 16 Регламенту (ЄС) 2019/943 та правил, прийнятих для імплементації зазначеного положення.

ГЛАВА V

Оцінка та моніторинг

Стаття 17

Оцінка постфактум

1. Якомога скоріше, але в будь-якому разі за три місяці після завершення кризи у секторі електроенергії, компетентний орган держави-члена, який оголосив кризу у секторі електроенергії, має надати ECG та Комісії звіт про оцінку постфактум (*ex post*), після консультацій з регуляторним органом, у тих випадках, де регуляторний орган не є компетентним органом.

2. Звіт про оцінку постфактум (*ex post*) має включати принаймні:

- (a) опис події, що запустила кризу у секторі електроенергії;
- (b) опис будь-яких вжитих попереджувальних, підготовчих та пом'якшувальних заходів, а також оцінку їхньої пропорційності та ефективності;
- (c) оцінку транскордонного впливу вжитих заходів;
- (d) звіт про підготовлену допомогу, з дійсною активацією або без неї, що була надана сусіднім державам-членам і третім країнам або від них отримана;
- (e) економічний вплив кризи у секторі електроенергії та вплив вжитих заходів на сектор електроенергії тією мірою, наскільки це дозволяють дані, доступні на момент оцінки, зокрема, обсяги неподаної енергії та рівень ручного відключення попиту (включно з порівнянням між рівнем добровільного та примусового відключення попиту);
- (f) причини, що виправдовують застосування будь-яких неринкових заходів;
- (g) будь-які можливі вдосконалення або пропонувані вдосконалення до плану готовності до ризиків;
- (h) огляд можливих вдосконалень щодо розвитку мережі у випадках, де недостатній розвиток мережі спричинив кризу у секторі електроенергії або зробив внесок у неї.

3. У тих випадках, де вони вважають інформацію, надану у звіті про оцінку постфактум (*ex post*), недостатньою, ECG та Комісія можуть попросити компетентний орган, якого це стосується, надати додаткову інформацію.

4. Компетентний орган, якого це стосується, має представити результати оцінки постфактум (*ex post*) на засіданні ECG. Ці результати мають бути відображені в оновленому плані готовності до ризиків.

Стаття 18

Моніторинг

1. Додатково до виконання інших завдань, визначених у цьому Регламенті, ECG має обговорювати:

- (a) результати 10-річного плану розвитку мереж у сфері електроенергії, підготовленого ENTSO для Електроенергії;
 - (b) узгодженість планів готовності до ризиків, прийнятих компетентними органами відповідно до процедури, зазначеної у статті 10;
 - (c) результати Європейських оцінок адекватності (відповідності) ресурсів, проведених ENTSO для Електроенергії, як зазначено в частині 4 статті 23 Регламенту (ЄС) 2019/943;
 - (d) роботу держав-членів в області безпеки постачання електроенергії з урахуванням, щонайменше, показників, розрахованих в Європейській оцінці адекватності (відповідності) ресурсів, а саме, очікуваної неподаної енергії та очікування щодо втрати навантаження;
 - (e) результати сезонних оцінок адекватності (відповідності), зазначених у частині 2 статті 9;
 - (f) інформацію, отриману від держав-членів відповідно до частини 4 статті 7;
 - (g) результати оцінки постфактум (*ex post*), зазначеної у частині 4 статті 17;
 - (h) методику для короткострокової оцінки адекватності (відповідності), зазначену в статті 8;
 - (i) методику для розпізнавання (визначення) регіональних сценаріїв криз у секторі електроенергії, зазначену у статті 5.
2. ECG може видавати рекомендації державам-членам, а також ENTSO для Електроенергії, пов'язані з питаннями, зазначеними в частині 1.
 3. ACER має, на постійній основі, здійснювати моніторинг заходів із безпеки постачання електроенергії та має регулярно звітувати перед ECG.
 4. До 01 вересня 2025 року, Комісія має, на основі досвіду, набутого під час застосування цього Регламенту, оцінити можливі засоби, за допомогою яких можна підвищити безпеку постачання електроенергії на рівні Союзу, і подати звіт до Європейського Парламенту і Ради про застосування цього Регламенту, в тому числі, де це необхідно, законодавчі пропозиції щодо внесення змін до цього Регламенту.

Стаття 19

Поводження з конфіденційною інформацією

1. Держави-члени та компетентні органи мають імплементувати процедури, зазначені в цьому Регламенті, відповідно до застосовних правил, у тому числі національних правил, що стосуються поведінки з конфіденційною інформацією та процесами. Якщо імплементация таких правил призводить до того, що інформація не розголошується, між іншим, як частина планів готовності до ризиків, держава-член або компетентний орган може надати її неконфіденційний стислий зміст, і має зробити це на запит.
2. Комісія, ACER, ECG, ENTSO для Електроенергії, держави-члени, компетентні органи, регуляторні органи та інші відповідні органи, суб'єкти або особи, які отримують конфіденційну інформацію відповідно до цього Регламенту, мають забезпечувати конфіденційність чутливої інформації.

*ГЛАВА VI****Прикінцеві положення****Стаття 20***Взаємодія з Договірними Сторонами Енергетичного Співтовариства**

У тих випадках, де держави-члени та Договірні Сторони Енергетичного Співтовариства взаємодіють в області безпеки постачання електроенергії, така взаємодія може включати визначення кризи у секторі електроенергії, процес розпізнавання (визначення) сценаріїв криз у секторі електроенергії та створення планів готовності до ризиків таким чином, щоб не вживалися жодні заходи, які ставили б під загрозу безпеку постачання електроенергії держав-членів, Договірних Сторін Енергетичного Співтовариства або Союзу. У зв'язку з цим Договірні Сторони Енергетичного Співтовариства можуть на запрошення Комісії брати участь у роботі ECG з усіх питань, щодо яких вони занепокоєні.

*Стаття 21***Відступ**

Допоки Кіпр не буде безпосередньо з'єднаний з іншою державою-членом, статті 6 та 12 та частини 2–9 статті 15 не мають застосовуватися ані між Кіпром та іншими державами-членами, ані до ENTSO для Електроенергії стосовно Кіпру. Кіпр і відповідні інші держави-члени можуть розробляти, за підтримки Комісії, заходи та процедури, альтернативні тим, що передбачені в статтях 6 та 12 та частинах 2–9 статті 15, за умови, що такі альтернативні заходи та процедури не впливають на ефективне застосування цього Регламенту між іншими державами-членами.

*Стаття 22***Перехідне положення в очікуванні створення регіональних координаційних центрів**

До дати, на яку будуть створені регіональні координаційні центри відповідно до статті 35 Регламенту (ЄС) 2019/943, регіони мають стосуватися або держави-члена, або групи держав-членів, розташованих в тій самій синхронній області.

*Стаття 23***Скасування**

Директива 2005/89/ЄС скасовується.

*Стаття 24***Вступ у силу**

Цей Регламент має вступити в силу на двадцятий день після його опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Цей Регламент має бути зобов'язуючим у повному обсязі та прямо застосовним в усіх державах-членах.

Вчинено у Брюсселі 05 червня 2019 року.

За Європейський Парламент

Голова

А. ТАЯНІ

За Раду

Голова

Дж. ЧІАМБА

ДОДАТОК

ШАБЛОН ДЛЯ ПЛАНУ ГОТОВНОСТІ ДО РИЗИКІВ

Цей шаблон має бути заповнений англійською мовою.

Загальна інформація

- Найменування компетентного органу, відповідального за підготовку цього плану
- Держави-члени в регіоні

1. СТИСЛИЙ ЗМІСТ СЦЕНАРІЇВ КРИЗ У СЕКТОРІ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

Опишіть стисло сценарії криз у секторі електроенергії, розпізнані (визначені) на регіональному та національному рівнях відповідно до процедури, встановленої в статтях 6 та 7, включно з описом застосованих припущень.

2. РОЛЬ ТА ОBOB'ЯЗКИ КОМПЕТЕНТНОГО ОРГАНУ

Визначте роль та обов'язки компетентного органу та органів, яким були делеговані завдання.

Опишіть, які завдання, якщо такі є, були делеговані іншим органам.

3. ПРОЦЕДУРИ ТА ЗАХОДИ ПІД ЧАС КРИЗИ У СЕКТОРІ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

3.1. Національні процедури та заходи

- (a) Опишіть процедури, яких слід дотримуватися у разі кризи у секторі електроенергії, включно з відповідними схемами щодо інформаційних потоків;
- (b) Опишіть попереджувальні та підготовчі заходи;
- (c) Опишіть заходи для пом'якшення криз у секторі електроенергії, зокрема заходи на стороні попиту та на стороні пропозиції, вказуючи при цьому, за яких обставин такі заходи можуть бути використані, зокрема, фактор запуску кожного заходу. У тих випадках, де розглядаються неринкові заходи, вони повинні бути належно виправдані у світлі вимог, встановлених у статті 16, та повинні відповідати регіональним і, у тих випадках, де це є застосовним, двостороннім заходам;
- (d) Надайте рамки для ручного скидання навантаження, обумовивши, за яких обставин навантаження мають скидатися. Уточніть, що стосується громадської безпеки та особистої безпеки, які категорії споживачів електроенергії мають право на отримання спеціального захисту проти відключення, та виправдайте потребу в такому захисті. Уточніть, як мали б діяти оператори систем передачі та оператори систем розподілу, аби зменшити споживання;
- (e) Опишіть механізми, що використовуються для інформування громадськості про кризу у секторі електроенергії.

3.2. Регіональні та двосторонні процедури та заходи

- (a) Опишіть погоджені механізми для взаємодії в межах регіону та для забезпечення належної координації до та під час кризи у секторі електроенергії, включно з процедурами прийняття рішень для належного реагування на регіональному рівні;
- (b) Опишіть будь-які регіональні та двосторонні заходи, які були погоджені, включно з будь-якими необхідними технічними, юридичними та фінансовими механізмами для впровадження таких заходів. Описуючи такі механізми, надайте інформацію, між іншим, про максимальні обсяги електроенергії, що доставлятимуться на регіональному або

двосторонньому рівні, фактор запуску для допомоги та можливість попросити про її призупинення, яким чином електроенергія доставлятиметься, а також положення про справедливу компенсацію між державами-членами. Опишіть національні заходи, необхідні для імплементації та примусового виконання погоджених регіональних та двосторонніх заходів;

- (с) Опишіть наявні механізми для взаємодії та для координування дій, до та під час кризи у секторі електроенергії, з іншими державами-членами поза межами регіону, а також з третіми країнами у межах відповідної синхронної області.

4. КРИЗОВИЙ КООРДИНАТОР

Зазначте і визначте роль кризового координатора. Уточніть контактну інформацію.

5. КОНСУЛЬТАЦІЇ ІЗ ЗАЦІКАВЛЕНИМИ СТОРОНАМИ

Відповідно до частини 1 статті 10, опишіть механізм, використаний для проведення консультацій, та результати консультацій, проведених для розробки цього плану, із:

- (а) відповідними підприємствами у сфері електроенергії та у сфері природного газу, в тому числі відповідними виробниками або їхніми органами торгівлі;
- (б) відповідними організаціями, що представляють інтереси непромислових споживачів електроенергії;
- (с) відповідними організаціями, що представляють інтереси промислових споживачів електроенергії;
- (д) регуляторними органами;
- (е) операторами систем передачі;
- (ф) відповідними операторами систем розподілу.

6. ПЕРЕВІРКИ НА ВИПАДОК НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

- (а) Зазначте календар для щодворічних регіональних (та, якщо це є застосовним, також національних) моделювань реакції в реальному часі для криз у секторі електроенергії;
- (б) Відповідно до пункту (д) частини 1 статті 12, зазначте погоджені процедури та залучених дійових осіб.

Для оновлень плану: коротко опишіть перевірки, проведені з моменту прийняття останнього плану, та основні результати. Зазначте, які заходи були прийняті за результатами таких перевірок.
